

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem n. dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrť leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravljavstvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice št. 5. — Dosežniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačni listi se ne sprejemajo. Za oknanila se plačuje od navadne vrstice, če se natane enkrat, po 5 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Vzajemnost avstrijskih Slovanov.

Ono sredo je v seji mestnega zastopa ljubljanskega župan Ivan Hribar s krepkimi besedami ožigosal surovost in podivjanost nemškega naroda, ki se je kazala v državnem zboru in potem po večjih nemških mestih, da je grof Badeni moral odstopiti s svojim ministerstvom. In zakaj so Nemci tako divjali? Samo ker je ministerstvo Badenijevo izreklo, da hoče biti pravično tudi Slovanom, in ker je na Češkem in Moravskem proglasilo ravnopravnost češkega in nemškega naroda.

Nato je občinski svet ljubljanski vsprejel naslednjo resolucijo: »Občinski svet deželnega stolnega mesta Ljubljane izreka najglobokejše obžalovanje radi nečuvanega, vsem zakonom omike in dostojnosti nasprotujočega postopanja zedinjenih levičarskih poslancev nemške narodnosti, s katerim se je v državnem zboru onemogočilo vsako delovanje ter lahkomišljeno v največjo nevarnost postavil parlamentarizem in ustava v naši državi, in s katerim se je končno v najhujšo nevarnost postavila tudi država sama in nad njo vladajoča presvetla cesarska hiša. Občinski svet — dasi v tem trenutku, kakor kažejo vsa znamenja, praznuje svojo zmago tisto parlamentarno klativiteštvo, ki je imelo svojo glavno in jedino moč v pobalinski surovosti, s katero je za vse čase osramotilo nemški narod in njega kulturo — izreka svoje trdno prepričanje, da radi tega ne izgube poguma slovanski narodi in njih državnozborni zastopniki ter pričakuje, da bodo ravno ti zastopniki v bodočih žalostnih dneh, ki utegnejo pretiti avstrijskemu slovanstvu, solidarni, in da se bodo bojevali neustrašljivo in vztrajno toliko časa, dokler ne pribore svojim narodom tiste enakopravnosti, brez katere ni misliti na srečno prihodnost naši državi.

Občinski svet izreka o tej priliki radi možatega postopanja čestitanje predsedništvu državnega zbora in na prvem mestu g. predsedniku Davidu Abrahamoviču, na katerega je valilo vse, kar se je surovega izmisliti mogla združena nemška levica; pred vsem pa pričakuje občinski svet ljubljanski, da združena desnica ostane solidarna tudi v bodoče, ter naglašá, da je najsvetejša dolžnost slovenskega naroda — njega poslancev, da so o vsaki priliki bratsko in solidarno zvezani v bodočih bojih, ki bodo pred vsem zadevali bratska naroda češki in poljski, s tema narodoma in njunimi zastopniki. Gospodu županu se naroča, da obvesti o tej resoluciji predsedništvu poslanske zbornice in parlamentarno komisijo desnice. —

Ta sklep se je sporočil brzojavnim potom tudi županu Prage in predsedstvu stolnega mesta v Lvov. Da Čehi trdno z nami držé, to so pokazali večkrat, posebno o vseslovenskem shodu; ali tudi Poljaki so zdaj zavzeti za slovansko vzajemnost, saj je župan Lvovski

takoj brzojavil županu ljubljanskemu, da narod poljski ne zapusti nikdar poti jedinstva vseh Slovanov Avstrije, ki sestavljajo večino cesarstva. Narod poljski bode nadaljeval začeto delo za osvobojenje Slovanov iz neopravičenega nadvladanja nemške manjšine. — Avstrijski Slovani, le krepko skupaj, in tebi, mila Avstrija, se ni treba bati prihodnosti, pa tudi tebi ne, ti mali pa čvrsti narod slovenski!

Kako se Spodnji Štajar pripravlja za Pruse.

(Dalje.)

Izmed činiteljev, ki Spodnji Štajar prusevajo, stojé ako je sodimo po uspehih, v prvi vrsti zraven drugih nemška društva kakor: »Nemški šulverein«, »Südmärka«, »Bauernverein«, telovadska in celo gasilna društva. Da jih pa, dragi čitatelji, prav razumete, spomnite se, kar je »Slov. Gospodar« v 44. šte. pisal o namenu, ki ga imajo gledé na Avstrijo framasoni in Nemčija. Pisali smo: »Že leta 1851. je Mazzini, vodja framasonskega, t. j. tistega po vsem svetu razširjenega tajnega društva, ki je osnovano v namen, da krščansko vero uniči in vladarske prestole podere, izrekel: »Naše društvo ima med drugim odslej pred vsem delati na to, da se Avstrija razruši; to se pa bo doseglo najlaglje, ako se avstrijski narodi drug na drugega ščuejo ter spravijo med seboj v sovraštvo na smrt.« Deset let pozneje je postal Bismark, katerega je bila Mazzinijeva misel unela, pruski minister ter prevzel sam oziroma dal Nemčiji nalogo, da izvrši, kar so framasoni začeli.« Pisali smo tudi, da se je Bismark te naloge čvrsto lotil in v dosegó svojega namena z Avstrijo sklenil zvezo, vsled katere ima Nemčija upliv na našo notranjo politiko, to se pravi, da naše notranje zadeve vodi ona. Bismark, držeč se framasonskega recepta, moral je tudi iztuhtati, kako bi se dali avstrijski narodi najlaglje in najuspešneje naščuti drug na drugega ter spraviti med seboj v sovraštvo na smrt. In glejte, našel je najboljših sredstev, to so nemška društva. Osodepolna zveza je bila sklenjena meseca vinotoka leta 1879., in od te dobe jela so se porajati razna nemška društva, kakor lazijo pomladnega dne mladi gadje iz lukenj na gorko solnce. Začel pa se je tudi v tem hipu, ko se je prvo teh društev porodilo, narodni boj, ki razjeda in razkraja grozovito naglo našo ljubo Avstrijo. Zraven tega, da ta društva narode ščuejo, izvršujejo še Nemčiji drug namen, namreč, da širijo v Avstriji pruski duh. Ohranjujejo in podpirajo se deloma z domačim, deloma s pruskim denarjem.

Po času in tudi po pomenu prvo je »Nemški šulverein«. Porodil se je par mesecev za tem, ko se je bila sklenila omenjena zveza, v Berlinu in ima danes